

[Viggo Hauch.]

det drejer sig om enkeltspørgsmål som den foreliggende lønningslovgivning, og ud fra disse synspunkter vil vi i det kommende udvalg gerne medvirke til at finde en løsning, der, så vidt muligt, kan samle hele folketinget.

Baagø: Det er et stort og omfattende lovforslag, den højtærede Grønlandsminister her har fremsat. Det vedrører ganske vist kun et forholdsvist beskedent antal tjenestemænd, ca. 500 grønlandske og ca. 300 ikke-grønlandske, men for de pågældende vil lovforslaget, hvis det vedtages, betyde en helt ny status med hensyn til tjenestemandsbegrebet og ansættelsesvilkår.

Hensigten med lovforslaget er åbenbar. Den højtærede minister håber derigennem at gøre en ende på den strid om lønningerne i Grønland, der nu har rådet i flere år. Desværre tyder bemærkningerne i fremsættelsestalelsens sidste del ikke på, at misforståelsen og kritikken vedrørende dette spørgsmål vil forsvinde, selv om det foreliggende lovforslag bliver gennemført. Dette forhold skal jeg senere vende tilbage til.

Det konservative folkeparti kan tiltræde, at der indføres en lovgivning vedrørende statens tjenestemænd i Grønland. Vi kan også tiltræde, at denne lovgivning bliver udformet på linje med den tjenestemandsløvslov, der råder i den øvrige del af landet.

Lovforslaget er for omtrent de to tredjedele vedkommende en direkte afskrift af tjenestemandsløvsloven af 7. juni 1958, så om de første 84 paragraffer kan der formentlig ikke blive nogen politisk strid her i tinget. Derimod kan der nok, navnlig fra tjenestemandsoverorganisationernes side, både i Grønland og hernede, blive rejst indvendinger mod forslaget, for så vidt angår dets 3. del: Særlige bestemmelser om i Grønland hjemmehørende tjenestemænd, 4. del: Særlige bestemmelser om i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd, 5. del: Om normering og klassificering af tjenestemandstillinger i Grønland og 6. del: Over-

gangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

Såvel lovforslagets bestemmelser om anvendelse af fødestedskriteriet ved afgørelsen af, om en tjenestemand kan henregnes til de i Grønland hjemmehørende tjenestemænd eller ikke, som normerings- og klassificeringsbestemmelserne i det hele taget vil uden tvivl blive mødt med kritik fra tjenestemandsside.

Hvad angår det foreslåede fødestedskriteriums indførelse, ville vi have foretrukket, at man havde bibeholdt det forslag, der var fremsat af de 5 grønlandske repræsentanter i Grønlandsudvalget af 1960, og som vi gav tilslutning til; det forslag var mere præget af ligestilling mellem de 2 grupper af tjenestemænd. Den højtærede minister gør selv i sin fremsættelsestale opmærksom på, at lovforslaget ikke er at betragte som et færdigt forslag, hvad normeringen og klassificeringen angår, og at han forudsætter, at han under lovforslagets behandling får lejlighed til at stille ændringsforslag vedrørende disse ting. Det er en noget ejendommelig fremgangsmåde, der her benyttes, forekommer det mig. Men vi vil ikke fra vor side lægge hindringer i vejen for, at ministerens ændringsforslag til hans eget lovforslag behandles i det udvalg, som skal nedsættes.

Endnu mere ejendommeligt må det forekomme, at den højtærede minister i fremsættelsestalen forbeholder sig ret til i næste folketingsamling at søge de nødvendige oprykninger af grønlandske tjenestemænd gennemført med virkning fra 1. april i år. Rent bortset fra at den højtærede minister for Grønland ikke har noget brev på, at han sidder på nogen ministerstol i næste samling, så må det være yderst betænkeligt på forhånd at binde en eventuel ny regering og et helt nyt folketing til vedtagelser af denne karakter. Det spørgsmål må vi tale nærmere om i udvalget.

Ministerens behandling af det ansvarlige lønningsorgan, som folketinget har nedsat, lønningsrådet, tjener så vist ikke til at give lovforslaget en let adgang igennem tinget.